

KANTTEKENINGEN

GOLF IN AMSTERDAM

Tot voor enkele jaren speelden enkele tientallen Amsterdammers golf in het Gooi of in Kennemerland, nu gaan nog velen van hen bij de Hilversumsche of bij de Kennemers te gast, doch honderden spelen nu golf vlak bij huis. Meer en meer — vooral nu de natte winter voorbij is — begint het territorium van de Amsterdamsche Golf Club aan hooge eischen te voldoen. Nu de grond harder, de heesters hoger worden, is het langzamerhand een prettige omgeving waar het spel volkomen tot zijn recht komt. We zijn dezer dagen eens thee gaan drinken in het aller genoechlijkste clubhuis, die mooie boerderij in het polderland met het ruime uitzicht op Amsterdam in de verte. Er werd vrij druk gespeeld en daarbij merkten we vele jongeren op, nieuwelingen die des heeren Koning's lokstem volgen en les nemen. Men kan er voor vier weken adspirant-lid worden voor een tientje en voor eenzelfde bedrag 6 lessen krijgen van een prof, waarbij gratis stokken ter beschikking zijn. Men is dus al een maand klaar, lessen van een professional inluis, voor f20.— en heeft men een kennis die bereid is te instrueeren dan voor f10.—. Golf wint hier veld, waartoe het energieke werken van de Amsterdamsche Golf Club zeker in niet geringe mate bijdraagt en óók het aardige propaganda-boekje „Wat is Golf?” van J. A. Brongers en Dr. B. v. Limburger.

ZONDERLINGE KRACHTMETINGEN.

Dat is toch te gek. Men laat Nederland met tien man voetballen tegen elf Belgen (o heerlijk amateurisme in de voetbalsport!!) en nu brengt in het wereldkampioenschap biljarten over drie banden de gastheer Duitsland drie man in het krijt, België en Frankrijk elk twee en Nederland één. Die eene, Sengers, hield zich best, werd derde en daarbij verloor hij 2 partijen met één enkele carambole verschil. Maar zeker is dat met Sweering er bij, die ook van de sterksten winnen kan, de kansen van Nederland veel beter geweest waren.

Wij vertrouwen, dat men in den K.N.V.B. en in den Ned. Biljart Bond de consequenties trekken zal. Het is thans stellig een eerezaak voor Karel Lotsy het initiatief te nemen om de fnuikende invallers-bepaling in den kortst mogelijken tijd uit de F.I.F.A.-reglementen weg te nemen, en het is Dr. Mollerus — dien anderen H.F.C.'er — wel toevertrouwd de U.I.F.A.B. de les te lezen over een zoo zonderlinge regeling, van haar driebanden-kampioenschap te Keulen en te zorgen, dat elk land in den vervolge

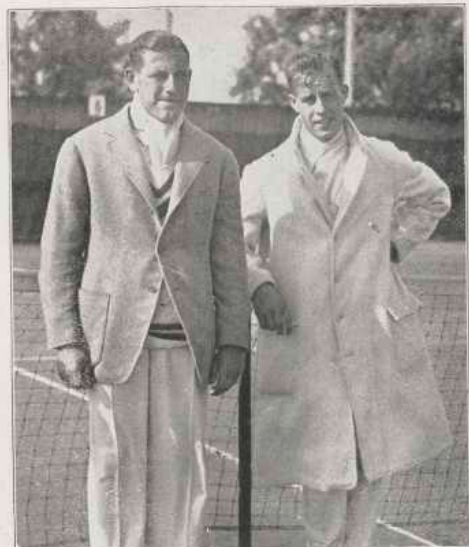
gelijke rechten heeft. Nederland heeft bij het cadre kampioenschap 45/2 te Groningen óók niet Sweering als derden man aan de Nederlandsche vertegenwoordiging toegevoegd en naar elders geschreven dat er geen plaats meer was. Nederland past op Uw saeck!

LEEMBRUGGEN'S BEDANKEN.

Gerard Leembruggen, een van de eerste figuren in de Amsterdamsche sport, en een pur sang amateur, heeft, zooals men in de tennisrubrieken van onze dagbladen heeft kunnen lezen, bedankt voor zijn bestuursfuncties omdat hij zich niet vereenigen kan met de weinig serieuze wijze waarop onze topklasse-spelers zich voor de groote wedstrijden voorbereiden. De meerderheid van het bestuur deelde Leembruggen's opvattingen ter zake niet en meende dat men de spelers vrij moet laten, het moest zuiver liefhebberij blijven.... enfin, de gewone verklaring voor wat m.i. gebrek aan organisatorisch talent, gebrek aan wilskracht is. Want dat weten we toch langzamerhand allen, dat het deelnemen aan internationale krachtmetingen den bond en zijn representanten voor consequenties plaatsen, die men heeft te aanvaarden. Doet men het niet, dan stelt men den sportnaam van zijn land aan een minder prettig figuur bloot. Ik kan me voorstellen dat er spelers zijn, die geen tijd en geen lust hebben voor het serieuze wedstrijdspel met de daarvoor vereischte intensieve training. Heel jammer, doch die spelers, moeten dan consequent bedanken voor de eer, de zéér bijzondere onderscheiding,

hun land op tennisgebied te representeeren. Accepteeren zij echter de uitnoodiging daartoe, dan moet men voor de volle 100% op hen kunnen rekenen. Een bondsleiding die niet zorgt dat zijn representanten zoo goed mogelijk voorbereid zijn, in prima fysieke conditie aantreden en dan met hart en ziel bij de zaak zijn, zó'n leiding schiet te kort. En daarom kunnen we Leembruggen's standpunt slechts respecteeren. Trouwens, is er serieuzer en toegewijder sportman denkbaar dan deze volbloed-amateur die nu weldra de vier kruisjes haalt en die nóg vrijwel alle jongeren aan zijn zegekar binden kan! Jammer alleen dat hij heen gaat, want juist die koers is noodig bij onze tennissers, die helaas weinig bijdragen tot dusverre tot Neerland's sportfaam. De achterstand op andere landen wordt eerder grooter dan verkleind en duidelijk is, dat er uit een ander vaatje getapt zal worden, wil men niet geheel op het tweede plan geraken. Als Henk Timmer zijn racket aan de wilgen hangt, zijn we langzamerhand nowhere en behalve de dames Rollin Couquerque en Terwindt is er bij de dames niet één die met een redelijke kans op succes aan een middelmatig internationaal tournooi deelnemen kan. Zijn roeiers en hockeys, die wél serieus trainen, soms geen goede amateurs, heeren van den Ned. Lawn Tennisbond? Maar gij zijt geen goede bestuurders als ge de ernstige waarschuwing die Gerard Leembruggen u met zijn heengaan gaf, niet ter harte neemt!

J. H.

Gerard Leembruggen, (links) die voor zijn functie als N.L.T.B.-bestuurder bedankte.